

Indtægt, en Postexpedition forventes at ville give. De formene derhos, at de samme Omstændigheder, der begrundede deres for nogle Aar siden indgivne Andragende, endnu ere tilstede, og at Savnet af en Postexpedition er endnu mere føleligt for dem. Idet de nu atter fremkomme med Andragende om denne for dem bethydningsfulde Sags Ordning, der formentlig vilde medføre betydelige Vættelser og store Goder baade for Landmændene og Handelsstanden der paa Egnen, anbefale de indtrængende Andragendet til Rigsdagens Velvillie.

Det i Andragendet nævnte tidligere Andragende, der blev indbragt i Samlingen 1877—78 og gif ud paa, at det i Orsted værende Brevsamlingssted maatte blive udvidet til Postexpedition og samtidig flyttet til Jernbanestationen Allingaabro, henvistes til Indenrigsministeriet (se Tillæg B Sp. 791—92 og 797—98, samt Folkethingstidenden 2220—21, 2224—25, 2230—31, og 2234), som i der paafølgende Samling (se Tillæg B, Sp. 861—64) meddelte Thinget, at der ikke skjønnedes at være foregaaet nogen saadan Forandring i de lokale Forhold, at der skulde være tilstrækkelig Grund til at nedlægge Postexpeditionen i Orsted, og om end Allingaabro mulig vilde kunne faae en saadan postal Betydning, at det maatte anses rigtigt at forsyne den med en Postexpedition, havde Forholdene dog ikke endnu udviklet sig saaledes, at man havde fundet Anledning til denne Foranstaltnings Sværksættelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

12. Fra Enkefru H. Wilhelmi af Kjøbenhavn om en extraordinær Understøttelse. (Indbragt den 16de Oktober 1882 af Folkethingsmændene for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, Tvermoes.)

I Samlingen 1877—78 blev et af Finantsudvalget ved 3die Behandling stillet Forslag om at tilstaa Andragerinden en aarlig Understøttelse af 200 Kr. vedtaget (se Tillæg B for nævnte Samling 589—90 og Tidenden Sp. 1653—54), og i Samlingen 1880—81 blev et af hende indgivet Andragende om hyderligere Understøttelse af Finantsudvalget henvist til Krigsministeren (se Tillæg B, Sp. 849—50 og 869—70, Tidenden Sp. 4409, 4410—11, 4413—14), hvorefter der paa Finantslovsforslaget blev ved 3die Behandling vedtaget en Bevilling af 60 Kr. for hvert af hendes 3 Børn indtil deres fyldte 18de Aar (se Tillæg B, Sp. 981—82 og 1083—84, Tidenden Sp. 4881—82). Denne sidste Understøttelse blev hende imidlertid ikke da udbetalt, fordi der ikke blev vedtaget nogen Finantslov for Aaret 1881—82, men i forrige Samling blev den gjenoptagen paa Tillægsbevillingen for 1881—82 og er derefter bleven hende udbetalt. I samme Samling indgav hun et Andragende om, at der af Hensyn til, at der hengik 2 Aar efter hendes Mand's Død, inden hun fik nogen Understøttelse, maatte blive tilstaaet hende en extraordinær Understøttelse, en Extrahjælp som Efterbevilling for disse to Aar, og navnlig fordi hun ved Udgifter til sine Børns Opdragelse og ved Sygdom var kommen meget tilbage; men Udvalget fandt ikke, at der var Grund til at give hyderligere Understøttelse end den allerede bevilgede, og gjorde derfor ingen Indstilling. (Se Tillæg B, Sp. 703—5). Andragerinden gjentager nu sit Andragende og bemærker, at, skøndt hun i dybeste Taknemmelighed erkjender, at den hende tilstaaede Understøttelse af 200 Kr. har været hende en god Hjælp og navnlig har styrket hendes synkende Mod i Kampen for hendes Børns Underhold og Opdragelse, saa maa hun atter og atter gjentage, at denne Kamp overstiger hendes Kræfter, og at hun navnlig ikke ser sig istand til at gjenneføre Børnenes Opdragelse saaledes, at de paa en for dem selv og for Samfundet tilstrækkelig Maade kunne vente at ville fyldestgjøre de Krav, Livet stiller til dem. Hun beder derfor Rigsdagen om at bevilge hende en extraordinær Understøttelse i Betragtning af, at hun først 2 Aar efter sin Mand's Død, nemlig fra 1ste April 1878, fik den nævnte aarlige Understøttelse af 200 Kr. og saaledes i 2 Aar sad med sine 4 Børn uden nogenjomhelst Støtte, hvilket fremfaldte den store Nød, hvis Følger hun endnu ikke vil have forvundet. Hun nærer det Haab, at Rigsdagen, som dog i sin Tid ved at bevilge hende den anførte Understøttelse har erkjendt hendes Trang, vil finde det stemmende med Billighed, om der kunde tilstaaes hende nogen Extrahjælp som Efterbevilling for hine 2 Aar.

Udvalget finder ikke Grund til at gjøre nogen Indstilling.